

**16<sup>de</sup> JAARGANG, NR. 296**  
**23 APRIL 2018**

**IN DIT NUMMER:**

**1 NIEUWS**

**5 JAZZ OP PAPIER**

**6 JAZZ OP DE PLAAT**

Ab Baars, Deborah J. Carter,  
 Haanstra/Van Geel, Treats  
 Henk Kraaijeveld, Ramón Valle,  
 New York Second e.a.

**13 JAZZ OP DE PLANKEN**

Maria Mendes.

**EN VERDER:**

**14** New York Calling (Roos Plaatsman)

**15** Bestsellers en tips Jazzcenter

**16** Gouwe Ouwe van een lezer

**JAZZFLITS 297 KOMT 7 MEI UIT**

**JAZZNIEUWS**



Zangeres Cyrille Aimée treedt tijdens het sterrenconcert op. (Foto: Sylvain Gripoix)

**Hoofdpodium International  
 Jazz Day dit jaar in St. Petersburg**

Het 'global host'-podium van de International Jazz Day staat op 30 april in Sint Petersburg (Rusland). Op diverse plekken in de stad, waaronder het vermaarde Mariinsky Theater zijn concerten. Bij het jaarlijkse sterrenconcert, gepresenteerd door toetsenist Herbie Hancock en de Russische saxofonist Igor Butman, en onder muzikale leiding van John Beasley, treden onder veel anderen zangeres Cyrille Aimée, trompettist Till Brönner, pianist Joey DeFrancesco,  
 ...[vervolg op pagina 2 linkerkolom](#)

# i a 7 7

## JazzFlits

**ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDE 2003**

**SUN-MI HONG WINT DUTCH JAZZ COMPETITION**



De winnaars van de Publieksprijs: The Bop Collective. (Persfoto)

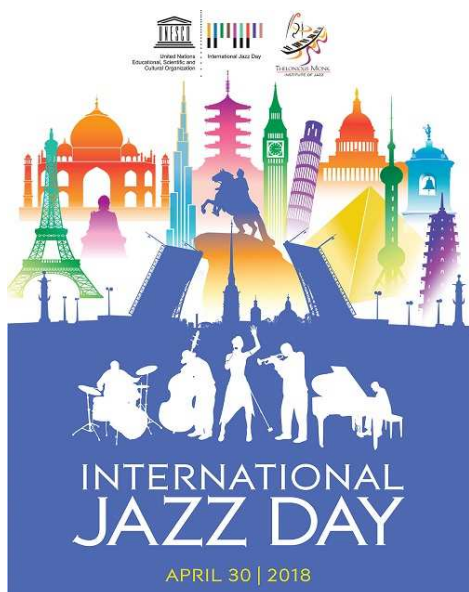
**De Sun-Mi Hong Group heeft vrijdagavond 6 april in het Bimhuis de Dutch Jazz Competition 2018 gewonnen. De Publieksprijs werd gewonnen door The Bop Collective.**

Over de winnaar was de jury - Michelle Kuypers (programmeur North Sea Jazz Festival), Tineke Postma, Lestari Scholtes (programmeur Grachtenfestival Amsterdam), Yuri Honing, Rolf Delfos - unaniem in zijn oordeel. De Sun Mi Hong Group is 'op een emotionele, speelse en spirituele manier en met een juiste attitude het meest organisch', aldus de jury. Winnaar Sun Mi Hong kreeg een bedrag van 5.000 euro, mag optreden op het komende North Sea Jazz Festival en gaat een tournee maken langs de Nederlandse jazzpodia. Publiekswinnaar The Bop Collective mag een album maken en optreden tijdens Amersfoort Jazz en het Grachtenfestival Amsterdam. De Dutch Jazz Competition heeft als doel talentvolle Nederlandse jazzmuzikanten en groepen de mogelijkheid te bieden om zich te presenteren aan het grote publiek, de pers en de muziekindustrie. Eerdere winnaars waren onder anderen Franz von Chossy Trio (2006), The Blazin'Quartet (2008), het Castel/van Damme Quartet (2010), Kapok (2012), Loran Witteveen Quintet (2014) en het Xavi Torres Trio (2016).

## NIEUWS

### International Jazz Day (vervolg pag. 1)

zanger Kurt Elling, The Manhattan Transfer, saxofonist Branford Marsalis en het Moscow Jazz Orchestra op. Ook zijn tal van Russische jazzmusici van de partij. Niet alleen in Rusland, maar wereldwijd staan op 30 april concerten in het teken van de zevende International Jazz Day. De jaarlijkse International Jazz Day is een initiatief van VN-organisatie Unesco om jazz te vieren als 'de universele taal van de vrede'.



In 2019 zal de Australische stad Sydney het wereldwijde hoofdpodium een plek bieden. Het sterrenconcert vindt dan plaats in het beroemde operagebouw aldaar.

**President Obama sprak tijdens het concert 2016 in het White House:**  
<https://bit.ly/23mNSa2>

### Driehonderdjarig bestaan New Orleans met jazzconcert gevierd

Onder meer met een speciaal concert op 22 april wordt gevierd dat New Orleans, 'de geboorteplaats van de jazz', driehonderd jaar bestaat. Het gratis toegankelijke concert is gesitueerd op de historische Congo Square. Onder anderen toetsenist Herbie Hancock staat op het programma en trompettist Terence Blanchard, afkomstig uit New Orleans, zal met zijn E-Collective spelen. Als vocalisten staan Patti Austin en Ledisi op het podium. Het concert dient als opmaat van de International Jazz Day op 30 april.

**14,5 JAAR JAZZFLITS**  
**01 09 2003 – 01 03 2018**

## PERSONALIA



Peter Guidi. (Persfoto)

### PETER GUIDI OVERLEDEN

**Docent, bigbandleider en coördinator Jazz van Muziekschool Amsterdam Peter Guidi is op dinsdag 17 april na een kort ziekbed op 68-jarige leeftijd in zijn woonplaats Amsterdam overleden.**

Vier dagen voor zijn dood, op vrijdagmiddag 13 april, gaven zo'n veertig muzikanten, onder wie leerlingen, collega's, vrienden en bekenden, in de Amsterdamse wijk De Pijp op de stoep van Guidi's huis een afscheidconcert. Hij beluisterde het vanuit het raam.

Guidi was een begenadigd fluitist (dwarsfluit, alt- en basfluit), maar speelde ook sopraan- en altsaxofoon. Na zijn verhuizing naar Nederland in de jaren tachtig heeft Guidi, zowel met zijn eigen kwartet als met diverse bigbands, op vele grote jazzfestivals gespeeld, waaronder het North Sea Jazz Festival.

Peter Guidi was de afgelopen dertig jaar de stuwende kracht achter de jazzafdeling van Muziekschool Amsterdam. Behalve hoofd van die door hem zelf opgerichte jazzsectie, was hij de leider van diverse bigbands en ensembles, met leerlingen van alle leeftijden (onder meer de Jazz Kidz, Junior Jazz Unlimited, Jazz Juniors, Jazz Focus Big Band en Jazzmania Big Band). Onder zijn leiding hebben de bigbands en zijn jonge jazzleerlingen samen talloze prijzen gewonnen op nationale en internationale jazzconcoursen. Twee jaar geleden drong hij met de Junior Jazz Unlimited Bigband door tot de halve finales van Holland's Got Talent.

Guidi was tevens mede-oprichter van het Junior Jazz College, een samenwerking tussen Muziekschool Amsterdam en het Conservatorium van Amsterdam. Voor zijn bevlogen pionierswerk op het gebied van jazzeducatie in Nederland ontving Guidi in 2010 een koninklijke onderscheiding (Ridder in de Orde van Oranje Nassau). De uitvaart van Peter Guidi is op 30 april, Internationale Dag van de Jazz, op de Nieuwe Ooster in Amsterdam.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com)

### Metropole Orkest voor vijfde jaar naar BBC Proms

Het Metropole Orkest is voor het vijfde jaar op rij uitgenodigd om een concert te verzorgen tijdens de prestigieuze concertserie BBC Proms in London. Op 19 juli zal het orkest in de Royal Albert Hall een avondvullend programma spelen met onder andere Jacob Collier, Sam Amidon en vocal group Take 6. Het concert wordt opgenomen en uitgezonden door BBC radio en TV. In de afgelopen jaren werd het Metropole Orkest door de BBC uitgenodigd om concerten te verzorgen die een nieuw en gevarieerder publiek trekken. Zo speelde het orkest eerder in de Proms programma's rond Charles Mingus (2017), Quincy Jones (2016), de Londense rap- en grimescene (2015) en Laura Mvula (2014).

### Deelnemers Dutch showcases van evenement inJazz bekend

Op de komende editie van het netwerk- en showcase-evenement inJazz zullen onder anderen het Alex Simu Quintet, het Hermine Deurloo/Rembrandt Frerichs Quartet, Krupa & The Genes en Reinier Baas & Ben van Gelder duo zich tijdens de Dutch inJazz-showcases presenteren. De showcases maken deel uit van het gratis toegankelijke festivalprogramma dat plaatsvindt vanaf 20.00 uur op 28 en 29 juni 2018. Zowel aanstormend talent als gevestigde artiesten presenteren zich daar. Ze wisselen elkaar af op de verschillende podia in LantarenVenster en Kantine Walhalla in Rotterdam. De andere geselecteerden zijn AVA Trio, Caravan, Cast Glass, Coal Harbour, COLEN – A Birds Eye View, GreyHeads, Niels Broos & Jamie Peet, Quartzite 4tet, Sanne Huijbregts, Son Swagga, SPOKEN + 2, Sun-Mi Hong Quintet, The New Conrad Miller Trio, The Nu Nova Compound en de Yasam Hancilar Band.

### Pharoah Sanders voor tweede editie festival Rockit naar Groningen

Voor de tweede keer slaan De Oosterpoort (Groningen) en het North Sea Jazz Festival de handen ineen en presenteren op 10 november 2018 onder de titel 'Rockit' in Groningen een festival met progressieve jazz, experimentele pop, (post)rock, alternative music en hedendaags gecomponeerde muziek. De eerste namen zijn inmiddels bekend: saxofonist Pharoah Sanders, GoGo Penguin, AZIZA ft. Dave Holland, saxofonist Chris Potter, Lionel Loueke & Eric Harland, STUFF. en bassaxofonist Colin Stetson. De komende maanden worden meer namen bekendgemaakt.

## PRIJZEN

### KAJA DRAKSLER KRIJGT PAUL ACKET AWARD



Kaja Drakslar in 2016 in Rotterdam. (Foto: Joke Schot)

**Pianiste-componiste Kaja Drakslar krijgt de Paul Acket Award 2018. De Award is een jaarlijks eerbetoon van de North Sea Jazz Festival-organisatoren aan een artiest 'die een bredere publieke erkenning verdient voor zijn of haar buitengewone muzikaliteit'. Kaja Drakslar neemt haar onderscheiding in ontvangst op het komende North Sea Jazz Festival, waar ze op vrijdag 13 juli met het Kaja Drakslar Octet zal optreden.**

'Spannende, krachtige vrije improvisaties in combinatie met technieken uit de hedendaags-gecomponeerde muziek kenmerken de zeer persoonlijke stijl van dit Sloveense multitalent', aldus de jury van de prijs. "Ze is een waar multitalent!", meent jurylid Vera Vingerhoeds. De overige juryleden waren Guy van Hulst (TivoliVredenburg/Utrecht), Simon Rentner (NPR, VS), Hans-Olav Soli (Molde Jazz Festival, Noorwegen) en Emily Jones (Cheltenham Jazz Festival, VK). Zij nomineerden 21 muzikanten, waarna een groep van internationale jazzcritici en programmeurs hun stem uitbrachten. Eerdere winnaars van de Paul Acket Award – vernoemd naar de oprichter van het North Sea Jazz Festival – waren onder anderen saxofonist Donny McCaslin (2017), zangeres Cécile McLorin Salvant (2016), pianist Tigran Hamasyan (2015) en trompettist Ambrose Akinmusire (2014).

## PODIA

### RED LIGHT JAZZ GEEFT LUSTRUMBOEK UIT

**Het Amsterdamse festival Red Light Jazz heeft vanwege haar vijfde editie een jubileumboek uitgebracht met een terugblik op de eerste vier jaar. Het eerste exemplaar werd begin april uitgereikt aan saxofonist Hans Dulfer.**

Voor de komende editie, van 1 tot en met 3 juni, is het festival uitgebreid tot 35 podia. Het hart van het festival ligt in het rosse hart van Amsterdam, maar onder meer de Blue Note Zaal van het Conservatorium van Amsterdam staat ook in het programma. Verder nemen dit jaar onder meer het Tobacco theater, Amsterdams Marionetten Theater, Café In 't Aepjen (een van de twee overgebleven houten huizen in Amsterdam) en Hofje van Wijs deel. Tijdens het komende festival treden onder anderen zangeres Fay Claassen, trompettist Philip Harper, trompettiste Saskia Laroo, saxofonist Hans Dulfer en zangeres Greetje Kauffeld op.

### Yuri Honing heeft hit op Spotify

Yuri Honings nummer 'After all' is een hit op Spotify, Sinds de release half december 2017 is het stuk al meer dan 1,3 miljoen keer beluisterd. Vanwege het succes heeft platenmaatschappij Challenge een videoclip laten maken die medio april is gepresenteerd. Op 'After all' is de saxofonist te horen met zijn Acoustic Quartet (met Wolfert Brederode op piano, Gulli Gudmundsson op bas en Joost Lijbaart op drums).



Yuri Honings cd 'Goldbrun'.

Yuri Honing werkt momenteel samen met Mariecke van der Linden aan een tentoonstelling in de Fundatie in Zwolle (vanaf 22 september 2018 te zien). Verder wordt een documentaire over hem gemaakt, die in het najaar wordt vertoond. Dan wordt zijn album 'Goldbrun', dat vorig jaar op cd uitkwam, ook op vinyl uitgebracht.

**Bekijk hier de nieuwe videoclip:**  
<https://bit.ly/2qxOGP3>

### W.E.R.F. Records viert jubileum tijdens festival Jazz Brugge

De openingsavond van het festival Jazz Brugge staat in het teken van het 25-jarig bestaan van het Vlaamse W.E.R.F. Records. Het feest wordt gevierd met onder meer nieuwe creaties van pianist/componist Kris Defoort (solo) en pianist Free Desmyter. Voor de overige twee avonden van Jazz Brugge zijn op dit moment bassaxofonist Colin Stetson, het Omar Avital Quintet, en Fly or Die met trompettiste Jaimie Branch gecontracteerd. Jazz Brugge bestaat sinds 2002 en was tot nu toe een strikt Europese aangelegenheid. Deze achtste editie wordt onder de noemer 'Crossing Cultures' verder gekeken. Jazz Brugge vindt op 16, 17 en 18 november plaats in het Concertgebouw Brugge. Het volledige programma wordt begin mei bekendgemaakt.

### OVERIG

#### AMSTEL BIG BAND ZOEKT BEGUNSTIGERS

**Met de leus 'de Amstel staat droog' is de Amstel Big Band een actie begonnen om begunstigers te vinden. Het Amsterdamse orkest ontvangt geen subsidie meer en is nu op de steun van particulieren aangewezen. "Ondanks de financiële nood bruist de band van de energie", aldus een woordvoerder.**

Er werd al genoeg geld ingezameld om het voor 14 april geplande jubileumconcert te laten doorgaan. Daar werd het dertigjarig bestaan van de bigband gevierd. Met de opbrengsten van de inzamelingsactie willen de musici het voortbestaan veilig stellen, maar ook gaan werken aan de geplande muziektheatervoorstelling 'Amsterdam After Dark'. Een productie met dans, rap, video en vertelling. De Amstel Big Band is een achttienkoppig semi-professioneel jazzorkest, dat eigentijdse jazz met latin-, funk-, folk- en popinvloeden speelt. De band staat onder leiding van Sven Schuster, die ook veel van het repertoire schrijft. Het orkest ontstond in de jaren tachtig als bigband de Luxe. Grondlegger en eerste dirigent was Wouter Turkenburg. Niet lang daarna nam de Amerikaanse trompettist Frank Grasso de leiding over en veranderde de naam in Jazz Inn Bigband. De eerste prijs werd in 1988 in Berlijn onder leiding van Peter Guidi behaald.

**Meer info:** <https://bit.ly/2qpLHZx>

#### BREDASE SCHOLIEREN SLUITEN JAZZPROJECT AF



De basisscholieren gaven een presentatie met een jazzband. (Foto: Jan Walburg)

Zo'n duizend scholieren uit de hoogste klassen van de basisscholen uit Breda en omgeving kwamen maandag 16 april naar het Chassé Theater voor de eindpresentatie van het 'Jazzproject voor basisscholen'. Via dit project maakten zij kennis met jazzmuziek. Ze deden dat door te luisteren, te zingen en zelf te spelen, maar ook via dans, beeld, taal en kunst. Het thema dit jaar was Disney & Jazz. Een uur lang stond de zaal in Breda op zijn kop met zingende, klappende, tikkende en dansende leerlingen, begeleid door een jazzband. Tevens werden de winnaars van de mooiste jazzposter (Mijntje, Neike, Fien van de Nutsbasisschool Teteringen en Anne en Sterre van de Toermalijn) en de beste uitvoering van het themalied 'Mijn drumstel' bekendgemaakt. Het project is een initiatief van de Bredase saxofoniste Naomi Adriaansz en werd dit jaar voor de zevende keer uitgevoerd.

# JAZZ OP PAPIER

## RANDGEBIEDEN VII:

### TEKENEN



**Pieter Fannes, Yann Bagot.**  
**Live : jazzconcerten op papier**  
 [Borgerhout, België] : Bries, 2018.  
 215 pag. : ill. ; 22x25 cm.  
 ISBN 978-94-6174-026-7 geb.  
 www.bries.be  
 Prijs 35 euro.

Foto's illustreren in de eerste plaats een hoeveelheid tekst. Gebundeld kunnen ze worden uitgegeven als een fotoboek. Al vroeg verschenen er ook fotoboeken met materiaal dat nog niet eerder was gepubliceerd. Het werd een speciaal genre, dat al maar groeide en het werd een geliefd verzamelaarsobject. Ook tekeningen hebben voornamelijk een dienende functie. De gebruiksmogelijkheden zijn wat ruimer - denk aan cartoons, karikaturen - maar het aantal zelfstandige uitgaven is een fractie van de hoeveelheid fotoboeken. Om me tot de jazz te beperken memoreer ik het fantasierijke werk van Robert Crumb en Tony Munzlinger, de hoesontwerpen van Jim Flora en David Stone Martin en voor Nederland de verzamelde karikaturen van Boy ten Hove.

Een apart genre is de tot grote bloei gekomen tekenstrip, die vele bekwame illustratoren heeft voortgebracht als de Belgen Louis Joos en Philip Paquet. Met het noemen van artiesten als de Fransman Sacha Chimkevitch en de Amerikaan Romare Bearden begeben we ons op het gebied van de schilderkunst en collage-technieken.

Laten we ons richten op tekeningen die tot stand kwamen tijdens een optreden. Tekenaars die op of naast het podium plaatsnamen en daar vastlegden wat ze hoorden en - vooral - zagen. Daar zijn er maar weinig van. In ons land deed Piet Klaasse dat in de jaren tachtig. Bij onze zuiderburen volgden Pieter Fannes en Yann Bagot dezelfde werkwijze en legden het resultaat neer in een gezamenlijke, grandioos verzorgde uitgave. Meteen al in de inleiding schetst Georges Tonla Briquet trefend hun instelling: "Fotografen, ze lopen elkaar voor de voeten op festivals. Het zijn artiesten op hun manier, maar ze worden soms ervaren als stoorzenders. Concerttekenaars daarentegen zijn de schuchterheid zelve. Ze kruipen in een hoekje, halen pen of potlood en papier boven en beginnen te schetsen. Je hoort ze niet." Topartiesten kennen het spelletje met fotografen door en door. Ze weten precies "op het juiste moment in de lens te kijken met een ogenschijnlijke nonchalance. Bij tekenaars werkt dat niet. Poses zijn aan hen niet besteed."

Met tekenen kun je alle kanten op; dat blijkt wel uit de diverse stijlen en opvattingen. Overigens: hoe verbeeld je muziek? Kan dat eigenlijk wel? Aangrijpingspunt is doorgaans de bespeler van het instrument, de gezichtsexpressie, de houding.

Het is in dit boek vooral de Belg Pieter Fannes die raakt aan de striptraditie. Lijnen worden vlot neergezet, gestileerd, met minimale streken, door de voor hem op dat moment niet noodzakelijke onderdelen weg te laten, anderzijds dik aangezet of van een kleurtje voorzien. Opvallend hoe vaak een bassist als onderwerp wordt gekozen; zie de uiterst sterke tekening op het omslag.

De Fransman Yann Bagot gaat uit van dezelfde basisprincipes, maar voegt daar soms een omgeving aan toe met schijnbaar in het wilde weg neergezette veges. Hij gaat nog verder: niet de makers van de muziek zijn de inspiratiebron, maar de muziek zelf. Hierbij geeft men de pen of het potlood de vrije teugels, vergelijkbaar met een uitlating die ik tegenkwam in de recente biografie van dichter-tekenaar Lucebert: taal als materiaal gebruiken en niet als hulpmiddel. Kortom: geometrische abstractie.

Het boek is gelardeerd met uitspraken van geportretteerde musici. Veelzeggender evenwel zijn enkele citaten van de tekenaars over hun werkopvatting. Pieter Fannes: "Pianisten zijn het kleurrijkst wanneer ze staan achter hun instrument. Helaas duren zo'n [sic] momenten nooit lang. Daarom hou ik altijd een leeg blad klaar: rug en benen moeten er in één keer op, het gezicht kan later." Lees daarom ook vooral de tweespraak van de tekenaars zelf; hier zie je elkaars werkwijze van binnenuit. Het heeft een heerlijk boek opgeleverd. **Jan J. Mulder**

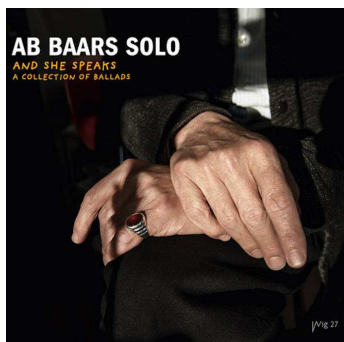
**Werp hier een blik in het boek:**  
<https://bit.ly/2HErO8x>

## JAZZ OP DE PLAAT

### AB BAARS

#### And She Speaks (A Collection Of Ballads)

Wig



In het oeuvre van Ab Baars is een bijzondere plek ingeruimd voor soloalbums. 'And She Speaks' is daar het nieuwste van, en de toevoeging 'A Collection Of Ballads' maakt duidelijk welk onderwerp hij aansnijdt. Want de nieuwe cd is niet zozeer een vertolking van (al dan niet beroemde) ballads, als wel een uiteenzetting over waar een ballad uit bestaat, wat voor Baars de ingrediënten zijn die voor hem tellen in het genre. De toevoegingen in de tracklijst zijn al een aardige indicatie, want die duiden op heel specifieke kleuren. En dat is een fenomeen waar de rietblazer zich intens mee bezighoudt: klankkleur. Zo krijgt ieder stuk op de cd een eigen aanpak, en worden we als luisteraar geconfronteerd met een bijzonder breed spectrum aan kleuren, emoties en benaderingen. De opmerking op de hoes 'all compositions by Ab Baars' is zeker gerechtigd, ook al gaat hij uit van de muziek van andere, geliefde componisten. Vandaar dat er netjes ook 'inspired by the works of' wordt vermeld. Op een enkele uitzondering na is de uitgangscompositie vrijwel onherkenbaar verwerkt tot 'Ab-muziek', zoals Misha Mengelberg dat altijd zo fraai verwoordde. Het is overigens in een stuk van laatstgenoemde waar de improvisator redelijk dicht bij het origineel blijft: 'Poor wheel Persian blue'. Het krijgt een breekbare, tedere lezing, die de compositie zeker verdient. Mengelberg komt immers steeds vaker bovendien als componist van memorabele ballads. Een andere hofleverancier van ballads, Duke Ellington, wordt hier geëerd met 'Solitude cadmium yellow', dat door Baars uitgeplozen wordt met een rauwe, Ayler-achtige aanpak. En de beroemdste soloballad (door toedoen van Coleman Hawkins), 'Body and soul', klinkt alsof hij herschreven is door Olivier Messiaen. Het zijn maar een paar voorbeelden van hoe breed Baars te werk gaat. Zijn enige 'echte' eigen compositie, 'And the moon swam back', gespeeld op Japanse bamboefluit, de shakuhachi, is sober en ascetisch. Het slotstuk, 'Blame it on my youth cadmium red' is een schuchtere, verlegen en ingetogen verwerking van Oscar Levants sublieme melodie, die bijna niet -->

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

### DUO BAARS-HENNEMAN

#### Canzoni Di Primavera

Wig



#### Bezetting:

Ab Baars (klarinet, tenorsax, shakuhachi),  
Ig Henneman (altviool, vocalen).

We konden het zien aankomen. Na 'Autumn Songs' komen rietblazer Ab Baars en zijn levenspartner, altvioliste Ig Henneman, nu met de lente-tegenhanger, 'Canzoni Di Primavera'. De contemplatieve herfstklanken hebben plaatsgemaakt voor meer uitbundigheid, zonder uiteraard de clichématige zoetigheid van het lentegevoel. Dat resulteert in knetterende tenorsaxofoonkreten, zoals in 'A Light exists in spring' (geïnspireerd door het gelijknamige gedicht van Emily Dickinson), maar ook in sober shakuhachi-gefluister ('Verwoed de woede', gebaseerd op poëzie van Lucebert) of springerige klarinetpingsels ('No rou-cou', naar Wallace Stevens). Aan vrijwel alle composities en improvisaties liggen weer literaire bronnen ten grondslag, met naast de genoemde dichters ook werk van William Blake, Philip Larkin en Tomas Tranströmer als uitgangspunten. In één geval horen we zelfs de letterlijke tekst ('Flüchtiger fröling' van Rose Ausländer in 'Turmuhr', voorgedragen door Henneman). Meer dan in het verleden klinken ook klassieke toondichters door in de stukken. Zo is Olivier Messiaen te horen in 'Réveil' en Franz Schubert in 'Hügels hang', waarin de klaaglijke tenorsax van Baars een jankend commentaar lijkt te leveren op de lange lijnen van Hennemans altviool. 'That magical frontier' kent geen specifieke verwijzing naar een klassieke componist, maar deelt wel de esthetiek van het genre. Pure jazzfans zullen misschien moeite hebben met 'Canzoni di Primavera', maar muzikliefhebbers met een open geest treffen in dit halve tweeluik een fraai stukje klankkleurverkenning.

#### Herman te Loo

Het duo in Zaandam: <https://bit.ly/2HD8WXX>

--> met droge ogen aan te horen is. En in veel van de tracks op 'And She Speaks' deelt hij even veel schrille kreten als breekbare melodielijnen uit.

#### Herman te Loo

Baars in 'Poor wheel': <https://bit.ly/2JM4E0J>

**BAARS/KNEER/ELGART**  
**Live At Konfrontationen Nickelsdorf 2012**  
**Evil Rabbit**



**Bezetting:**

Ab Baars (klarinet, tenorsax, shakuhachi),  
 Meinrad Kneer (bas),  
 Bill Elgart (drums).

Waarom sommige opnamen lang op de plank blijven liggen, is soms onbegrijpelijk. Dat geldt ook voor 'Live At Konfrontationen Nickelsdorf 2012' van het trio van rietblazer Ab Baars, bassist Meinrad Kneer en slagwerker Billy Elgart. Een kleine vijf jaar geleden bracht Evil Rabbit (het label van Kneer) het debuut van dit sublieme trio uit, een studio-opname uit 2011: 'Gove No Quarter'. Een jaar later stond het drietal op het beroemde improvisatiefestival Konfrontationen in het Oostenrijkse Nickelsdorf, en we kunnen nu horen waarom de pers destijds zo enthousiast was over het optreden aldaar. Hoewel de 'Nickelsdorf suite # 1' opent met Baars in zijn Ayler-modus (maar dan nog altijd gefilterd door zijn eigen muzikale opvattingen) en Kneer en Elgart vergelijkbaar weerwerk bieden, is deze cd bepaald geen herschikking van freejazz uit de jaren zeventig. Er is alle ruimte voor subtiliteit en kleinschalige interactie, waarbij de lange melodiebogen van Baars wonderbaarlijk samengaan met het strijkwerk van Kneer. Het is vaak niet eens meer vast te stellen wie welke noten speelt. Elgart, de veteraan van de groep, laat zijn bekkens en trommels zingen en kleuren dat het een lieve lust is, met precisie en gevoel voor dynamiek. In dat opzicht is er een duidelijke verwantschap met de drummer uit Baars' eigen trio, Martin van Duynhoven. En net als in de muziek van die groep, is er ook hier sprake van een perfecte balans tussen luisteren en reageren. Er staat werkelijk geen noot te veel op.

**Herman te Loo**

**Hier is een fragment van het optreden:**  
[https://youtu.be/Yo1fyr\\_qN\\_U](https://youtu.be/Yo1fyr_qN_U)

**DEBORAH J. CARTER**  
**Daytripper**  
**Dot Time Records**



**Bezetting:**

Deborah J. Carter (zang), Coen Molenaar (piano),  
 Mark Zandveld (bas), Enrique Firpi (drums),  
 + Daniel Patriasz (percussie), Ed Verhoeff (gitaar),  
 Joris Roelofs (klarinet).

Het was haar platenmaatschappij Dot Time Records die op het idee kwam de cd 'Daytripper' uit 2006 in een gemasterde versie opnieuw uit te brengen. En zo geschiedde. De Amsterdamse zangeres Deborah J. Carter toert daarom opnieuw met haar eigen versie van twaalf klassieke Beatles-nummers. Het album is door Carters muzikale echtgenoot, bassist Mark Zandveld, digitaal opgepoetst en voorzien van een nieuw kleurrijk hoesje. 'Daytripper' blijkt net zo tijdloos als de liedjes van de Fab Four, maar scoren met Beatleswerk blijft tricky. Iedereen kent de originelen. Je moet dus het lef en de kwaliteiten van Carter en Zandveld hebben om met funky groovende en soepel swingende versies over de Beatles heen te gaan.

Een aantal stukken arrangeerde Deborah zelf en ze voegde een geslaagde vocalise toe aan 'Daytripper', getiteld 'Trippin'. Ook 'Can't buy me love', 'And I love her', 'Ticket to ride', 'Yesterday', 'I will', 'Here, there and everywhere', 'Something', 'Fixing a hole', 'Oh Darling', 'Things we said today' en 'With a little help from my friends' zijn inventief omgevormd tot 'nieuwe' stukken.

De meeste Beatlesnummers moeten het niet hebben van teksten met diepere betekenissen. Als Carter ze zingt, gaan ze leven en worden ze intens persoonlijk. Het zijn haar woorden die ze vangt in pure jazz met scatzang en extra aandacht voor de lyrics. Het is de moeite waard om de liedjes anno 2018 live te horen. Dat kan onder meer op het Seabottom Jazzfestival in Lelystad op 9 juni.

**Hans Invernizzi**

**'Daytripper' live in Italië:**  
<https://www.youtube.com/watch?v=bvlwMqym41s>

**MARK HAANSTRA/OENE VAN GEEL****Shapes Of Time****Zennez Records****Bezetting:**

Oene van Geel (altviool, vocalen),  
 Mark Haanstra (bas, basgitaar),  
 + Raphael Vanoli (g, effecten).

Het lijkt zo kaal, een duo van slechts altviool en bas(gitaar). Oene van Geel en Mark Haanstra bewezen op het solodebuut van de altviolist al dat dit geenszins het geval is, want op Van Geels 'Sudoku' doken de heren ook al als duo op. Hun muzikale samenwerking bestrijkt echter al twee decennia, en dat begint behoorlijk te tellen. Het eerste 'echte' duo-album, 'Shapes Of Time', presenteren ze nu in een bijzondere vorm. Ten eerste is gitarist Raphael Vanoli op een aantal tracks te horen, met uiterst zinnige, atmosferische/ambient bijdragen. En ten tweede is een grote rol in het project weggelegd voor fotograaf/kunstenaar Udo Prinsen. Hij maakte foto's in het poolgebied, waarbij hij gebruikmaakte van extreem lange sluitertijden. Dat levert sublieme, atmosferische kunstwerken op, die Haanstra en Van Geel als extra inspiratiebron dienden. Veel van de muziek op 'Shapes Of Time' voltrekt zich daarom in langzame tempo's en consequent volgehouden poëtische sferen, waarbij soms letterlijk een poolwind door de muziek lijkt te waaien ('Arctic ortelius'). De melodieën en baslijnen weven op geheel natuurlijke wijze door elkaar en zorgen voor een ontroerende schoonheid. Met kleine studiotruc (een enkele overdub, wat toegevoegde elektronica) wordt dit alles nog eens onderstreept. Zowel het duo als hun gast leveren opmerkelijke thema's, die op warmbloedige wijze worden uitgewerkt. Want hoewel de arctische klanken de overhand hebben, kil wordt het nergens. De cd is ook verkrijgbaar als wonderschoon hardcoverboek, waarin de foto's van Prinsen nog beter tot hun recht komen, zodat het idee van een Gesamtkunstwerk nog meer tot de verbeelding spreekt.

**Herman te Loo****Hier zijn video's van het duo te zien:**

<http://markoene.nl/media/>

**ROBIN MCKELLE****Melodic Canvas****Doxie Records****Bezetting:**

Robin McKelle (zang), Shedrick Mitchell (piano),  
 Vicente Archer (bas), Daniel Sadownick (drums),  
 Marvin Sewell, Al Street (gitaar)

Zangeres en componist Robin McKelle (Rochester, NY) groeide op met kerk en gospel, en werd klassiek opgeleid op piano en hoorn. In haar jeugd werd ze beïnvloed door de grote jazz- en souldiva's uit de zestiger en zeventiger jaren. Later werd ze opgeleid als vocalist en was ze achtergrondzangeres bij talloze jazz- en soulsterren. Vanaf 2004 is ze solo actief.

Op haar eerdere albums verkende ze jazz, blues, R&B, soul en pop. Haar heldere, licht hese stemgeluid klonk daarop steeds vrij vlak, had een prettig timbre, maar miste souplesse. Op 'Soul Flower' liet ze een rauwere, meer geloofwaardige kant van zichzelf horen. McKelle leek zich echter niet te willen beperken tot een stoere benadering van R&B, maar leek ook niet in staat om het repertoire te vinden dat goed bij haar past. Er volgden twee pop- en soulgeoriënteerde albums.

Op 'Melodic Canvas' laveert ze tussen jazz, soul en gospel. Begeleid door een inspirerende band en een swingend achtergrondkoor, gooit ze alle remmen los. Ze zingt veel losser dan voorheen en profileert zich met oprechte en doorleefde songs. Dit repertoire, een aantal songs schreef ze zelf, past goed bij haar soepele frasering. Het album raakt de juiste snaren en is veelzijdig. Een aanrader voor liefhebbers van frivole jazzpop.

**Roland Huguenin****Luister hier naar fragmenten van het album:**

<http://robinmckelle.com/album/melodic-canvas/>



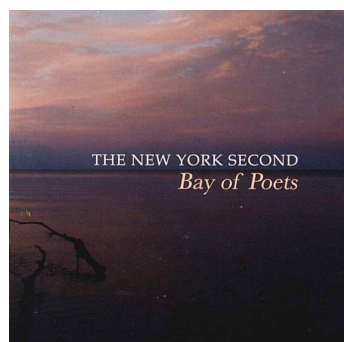
**HENK KRAAIJEVELD****Passengers****Zennez****Bezetting:**

Henk Kraaijeveld (zang),  
Paul van der Feen (alt-, sopraansax, klarinet),  
Daan Herweg (piano, Rhodes), Eran Har Even (gitaar),  
Tobias Nijboer (bas),  
Joan Terol Amigo (drums, handclaps).

Vijf jaar geleden was Henk Kraaijeveld de verrassende winnaar van het laatste Nederlands Jazz Vocalisten Concours in Zwolle, maar pas nu verschijnt zijn debuutalbum als solist. Op 'Passengers' zingt Henk Kraaijeveld zichzelf. De stukken zijn grotendeels van zijn hand dan wel zijn het songs die veel indruk op hem hebben gemaakt. Kraaijeveld zingt ze vanuit een innerlijke gedrevenheid, die de luisteraar meeneemt. Ze zijn een prima vehikel om zijn kwaliteiten als zanger te etaleren. Daarbij vallen zijn dictie en intensiteit op. Ook als hij gaat scatten, wat nogal eens gebeurt, houdt hij het spannend. Verrassend is Kraaijevelds interpretatie van 'For no one' van Lennon-McCartney. In 'Treasure' is een gedicht van Pablo Neruda getoonzet. Kraaijeveld zingt het met de benodigde tederheid. Ook zijn scat past prima in de sfeer. Boeiend is zijn unisono zingen met de alt van Paul van der Feen. Ook de bijdrage van pianist Daan Herweg aan de cd springt in het oog. Kraaijeveld en hij werken goed samen bij de vormgeving van de songs en Herweg is bovendien een puike begeleider. Een sterke eerste cd.

**Hessel Fluitman****Bekijk hier een video over de cd:**

<https://www.youtube.com/watch?v=R6FTKtZqdoM>

**THE NEW YORK SECOND****Bay Of Poets****Eigen Beheer****Bezetting:**

Harald Walkate (piano),  
Frank Paavo (sopraan- en tenorsaxofoon),  
Jasper van Damme (altsaxofoon),  
Pawel Pastuszka (bas),  
Max Sergeant (drums).

Op zijn website staat niet meer biografische informatie dan: "Harald Walkate is een jazzpianist uit Amsterdam. Hij treedt regelmatig op met zijn kwartet The New York Second". Dat u hem (nog) niet kent is dus geen schande. In de financiële wereld is hij heel wat bekender en nog daarvoor was hij advocaat. Het Financieele Dagblad schreef in augustus 2015 over 'Amateurmusici op hoog niveau'. De pianist was één van de beschreven muzikanten. Walkate doet aan duurzaam beleggen bij een grote verzekeraar én hij speelt piano. Voor 'Bay Of Poets' schreef hij alle negen stukken. De plaat werd opgenomen in de O.A.P.-studio door Barry Olthof. Het kwartet heeft weliswaar nog geen speellijst maar wél plannen en ze denken dat de tijd rijp is om zich op het podium te manifesteren. Saxofonist Frank Paavo is met zijn overwegend kleine vibrato de grote smaakmaker op het album. Over zijn eigen cd schreef ik in Jazzflits 285 dat 'hij op zijn volgend album een echte leider zou zijn die met recht (en trots) op de voorgrond staat'. De leider is hij nu dus niet, maar hij staat wél fier op de voorgrond. Op twee stukken speelt Jasper van Damme mee. Hij doet dat op altsax en daardoor is hij goed te onderscheiden van Paavo. Beiden spelen sterke nummers en mooie unisono thema's.

Maar zelden komt het tot een pianotrio en Walkate begeeft zich steeds op veilig terrein. In het laatste stuk, een ode aan 'de liefde van zijn leven', soleert hij ronduit verdienstelijk. De cd hult zich in het langzamere genre. Geen vuurwerk, geen uptempo en geen spierballen dus. Het geheel balanceert op de grens van amateur en professioneel, maar helt gelukkig over naar het laatste.

**Peter J. Korten****Bekijk de groep hier live:**

[https://www.youtube.com/watch?v=eoKK\\_vOYAiY](https://www.youtube.com/watch?v=eoKK_vOYAiY)

**SANJA**  
**Ascension**  
**Metropolis**



**Bezetting:**

Sanja Marković (zang, sopraan-, tenorsax), Mina Mladenovic (viool), Julijana Markovic (cello), Gorana Curgus (harp), Milena Jancuric (fluit), Ivan Radivojevic (trompet), Rastko Obradovic (tenorsax), Aleksandar Buzadzic (melodika), Aleksandar Grujic (piano, Rhodes), Miroslav Tovirac (basgitaar), Milan Nikolic (contrabas), Pedja Milutinovic, Petar Radmilovic, Igor Malesevic (drums).

Als componist, arrangeur, producer, zangeres, multi-instrumentalist en docent, is Sanja Markovic veelzijdig opgeleid. Een deel van haar praktische opleiding kreeg ze in de VS. In Belgrado, waar ze opgroeide, haalde ze een pedagogische graad en deed ze ervaring op bij theater- en mediaproducties. Daarnaast speelde ze met verschillende ensembles, waaronder de bigband van de Servische omroep.

'Ascension' is het eerste album dat ze onder haar eigen naam heeft opgenomen. De eerste beluistering verrast om verschillende redenen. De songs hebben een sterke samenhang en vormen een conceptuele eenheid. Er is gewerkt met een groot en atypisch ensemble. De inzet van fluit, Rhodes piano en strijkers, geven het orchestraal klinkende ensemble een sterk atmosferische touch. Een goed geslaagd klankbeeld. De stijl is een organische mix van eigentijdse en elektronische jazz, pop en folkloristische elementen. De altstem van Sanja heeft een karakteristieke klank. Haar warme stemgeluid heeft een betoverende magie en roept associaties op met Peggy Lee, Cleo Laine, Cassandra Wilson en Sade. Sanja zingt klein en bereikt met haar subtiele frasering en heldere dictie een maximaal effect. Haar vocalen zijn goed ingebed in de mooi opgebouwde songs. 'Ascension' is een verrassend album waar duidelijke ambities in doorklinken.

**Roland Hugenin**

**Bekijk een live-uitvoering van 'Ascension':**  
<https://www.youtube.com/watch?v=-NCVh3L8Ps8>

**LUBOŠ SOUKUP QUARTET ft. LIONEL LOUEKE**  
**Země**  
**Animal Music** ([www.lubossoukup.com](http://www.lubossoukup.com))



**Bezetting:**

Luboš Soukup (tenor-, sopraansax, klarinet), Christian Pabst (piano), Morten Haxholm (bas), Morten Hæsum (drums) + Lionel Loueke (gitaar, vocalen).

Luboš Soukup is weliswaar geen jonkie meer, maar de kans is groot dat u nog nooit van hem heeft gehoord. Deze saxofonist is Tsjechisch van geboorte, maar is na omzwervingen via Polen uiteindelijk in Denemarken neergestreken. En dat hij daar op zijn plek is, getuigt wel het feit dat hij vorig jaar werd uitgeroepen tot muzikaal talent van het jaar. Het zou eeuwig zonde zijn als dat muzikale talent hier in Nederland een goed bewaard geheim blijft. Luboš Soukup bewijst namelijk met deze cd 'Země' dat hij spannende, eigentijdse muziek kan maken die ook op de Nederlandse podia het uitermate goed zal doen.

De cd is opgedragen aan moeder aarde met als wens dat de aarde opnieuw haar balans zal vinden. Balans is wel van toepassing voor de muziek van Luboš Soukup. Zijn stukken zijn harmonieus, maar met moderne eigentijdse schoonheid. De vocalen van gastsolist Lionel Loueke passen naadloos in de composities van Soukup. Deze Afrikaans-Amerikaanse gitarist heeft een heel aparte speel-/zangtechniek, waarbij hij unisono meezingt met zijn gitaar. Het geeft nummers als 'Shikara' een sprookjesachtige, exotische sfeer. Niet alleen als componist is Luboš Soukup zeer talentvol, ook als saxofonist verdient hij een mooi plaatsje op de apenrots. Hij heeft een prachtig lyrisch geluid, op zowel klarinet, sopraan als tenor. De cd is met veel zorg gemaakt. Dat hoor je aan de geluidskwaliteit, maar ook het cd-boekje met de foto's, de kleurstelling en de teksten is een lust voor het oog. Bij veel nummers is een hint of een gedichtje dat de nummers in een bepaalde context plaatst. Bij de ballad 'Dark shark' kun je je een boze zwarte haai voorstellen die boven je hoofd rondcirkelt. Als je dat een griezelige gedachte vindt, spoel je het nummer gewoon even door naar een van die andere prachtige nummers op deze cd 'Země'.

**Sjoerd van Aelst**

**Beluister een stuk van de cd:**  
<https://www.youtube.com/watch?v=-rvfLsw9F9U>

**TREATS**  
**Wasting Time**  
 Eigen Beheer



**Bezetting:**

Nynke Hoitsma, Anne-lie Persson, Jasper Blokzijl, Jeroen Kriek (zang), Libbe Oosterman (trompet), Pavel Shcherbakov (trombone), Steven Sluiter (altsax), Tony Hoyting (piano), Marco Kerver (bas), Imre Kuis (drums), Raphael Tahapary (percussie).

Hoewel Treats al sinds 2010 bestaat, is 'Wasting Time' pas de eerste cd van dit Groningse zangkwartet. Op het album staat een overdonderend programma van zelf gearrangeerde eigen songs en standards. Belangrijk voor een zanggroep is dat de stemmen bij elkaar passen. Dat is bij Treats het geval. Hun samenzang klopt. Bijvoorbeeld als Anne-Lie Persson met ietwat gesluierde stem een Zweeds lied brengt en de overige drie 'slechts' begeleidend zingen. Hoogstens kun je zeggen dat het kwartet een diepe bas ontbeert. Maar ach, ook het vermaarde Amerikaanse vocalese-trio Lambert, Hendricks & Ross had geen echte bas.

‘ **De samenzang van Treats klopt** ’

De arrangementen op 'Wasting Time' zitten harmonisch goed in elkaar. De standard 'Autumn leaves' wordt in de bewerking van tenorsaxofonist Steven Sluiter een juichende en buitelende zangexercitie. In 'Take me higher' van Jasper Blokzijl laat Treats horen wat het allemaal kan. De samenklank is uitdagend en precies. Steven Sluiter voegt op tenorsax warmte aan het nummer toe.

**Hessel Fluitman**

**Bekijk hier een nummer van de cd:**  
<https://bit.ly/2ESEIIP>

**RAMÓN VALLE ft. ROY HARGROVE**  
**The Time Is Now**

IN + OUT Records



**Bezetting:**

Ramón Valle (piano, Fender Rhodes, vocoder), Omar Rodriguez Calvo (bass), Jamie Peet (drums), + Roy Hargrove (trompet, fluegelhorn).

'The Time Is Now' is de toepasselijke titel van de tiende cd van Ramón Valle. Meer dan ooit realiseert deze Cubaanse, maar in Nederland woonachtige pianist zich de vluchtigheid van het leven, met twee kleine opgroeiende kinderen en recentelijk overleden ouders. Aan zijn in 2017 overleden moeder en vader heeft Ramón een fraai eerbetoon op deze cd gezet. Beiden met gastsolist Roy Hargrove op trompet. In het nummer 'Dancing with my mother', een mooie lome Son Cha, zie je Ramón Valle als het ware met zijn moeder door de kamer dansen; liefdevol en behoedzaam.

Veel van de eigen nummers zijn ontstaan uit een groove, waarop Valle de melodielijn improviseert. Vaak geeft dat een soepel, dansbaar resultaat, maar soms is de improvisatie ook knoestig en eigenzinnig. Hij is wat dat betreft een jazzpianist pur sang, die gezien zijn afkomst graag stoeit met tropische ritmes. De andere muzikanten van het trio, bassist Omar Calvo en drummer Jamie Peet geven de leider spannend tegenspel, zowel in de diepte als ritmisch. De energetische drums van Jamie Peet geven veel van de nummers een absolute meerwaarde. Gastsolist Roy Hargrove behoeft geen introductie. Ramón Valle kent hem al twintig jaar en heeft met hem op North Sea Jazz Festival gespeeld, maar van een cd was het nooit gekomen. Met 'The Time Is Now' is weer een pareltje aan het oeuvre van Valle toegevoegd.

**Sjoerd van Aelst**

**Bekijk een video over de cd:**  
<https://www.youtube.com/watch?v=NTYmUc93e9E>

**BILL FRISELL**  
**Music IS (OKeh)**



'Music IS' van gitarist Bill Frisell is een soloplaat. Wel heeft hij zich omringd met meerdere gitaren en knoppen aan zijn voeten. Alle stukken zijn van zijn hand. Voor een aantal moest hij vast diep in zijn geheugen graven. Voor 'Monica Jane' en 'In line' uit de jaren tachtig bijvoorbeeld. Frisells spel is op 'Music IS' heel bedachtzaam. Hij werkt elk stuk met zorg en aandacht uit en is was van sensatie. Rustig stappend wandelt hij door de composities en diept hij ze uit. Het lijkt net alsof hij voortdurend twijfelt hoe hij verder zal gaan. Vaak gebruikt Frisell elektronica om een 'loop' te maken waar hij overheen speelt. In een paar stukken vervormt hij de gitaarklank elektronisch. Naarmate je de cd vaker opzet, ga je Frisells spel steeds meer doorgronden en waarderen. Dat hij alles, zoals op zoveel cd's van hem, goed voorbereid heeft, daar twijfel ik niet aan.

**Hessel Fluitman**

**Beluister hier een stuk van de cd:**

<https://www.youtube.com/watch?v=5nP9PjRjVlc>

**MONIKA HERZIG**  
**Sheroes (Whaling City Sound)**



Krap twee jaar na 'Whole World In Her Hands' komt de Duitse pianiste Monika Herzig voor een tweede maal met een cd met alleen maar vrouwelijke musici. Haar groep bestaat op 'Sheroes' uit vier blazers en vijf vrouwen voor het ritme. Over het algemeen wordt er relaxte jazz gespeeld. Gitariste Leni Stern pakt wel stevig uit op 'Ain't no mountain high enough'. 'Nancy Wilson portrait', een ballad, wordt door Ingrid Jensen op flügelhorn liefdevol gespeeld. Jennifer Vincent schreef het mooie 'Song for C.C.' en toont zich daarin een begaafd bassiste. Spanning en drive kenmerken de uitvoering van 'Just another day at the office' door leider Herzig. Van 'House of the rising sun' maakt ze daarna een fraaie ballad met een breekbare Jamie Baum op dwarsfluit. Pittig wordt het als drummer Rosa Avila en percussioniste Myra Casalis daarin van zich laten horen. 'Sheroes' bewijst weer eens dat een vooroordeel ten opzichte van 'all-female bands' volkomen misplaatst is.

**Hessel Fluitman**

**TYRANNI FLOCK**  
**In Control (Eigen Beheer)**



De Amsterdamse band Tyranni Flock werd in 2015 door een aantal studenten van het Tilburgse conservatorium Fontys gevormd. Directe aanleiding was de 'carte blanche' die leider en pianist Robert van der Padt kreeg voor het festival Jazz in Duketown. Recentelijk kwalificeerde Tyranni Flock zich voor de finale van de Dutch Jazz Competition. De ep 'In Control' is hun eerste plaat. De groep speelt melodieuze fusion, waarvan de sound sterk gekleurd wordt door een synthesizer op de piano van de leider en de Ewi van Itai Weissman. 'In Control' telt vier nummers. Fraai is het samenspel van dwarsfluitist Remi J. Edson en de Ewi in de ballad 'What is good (changes)'. De moeite waard deze ep.

**Hessel Fluitman**

**Maak hier kennis met Tyranni Flock:**

<https://www.youtube.com/watch?v=JV0avwvV2No>

**GELEZEN OP PEOPLE.COM**

"Music is a gift. Anybody can learn music, but it's only a few people who have a gift that are really talented enough — especially these days — to make it in this highly competitive world. So it's definitely a gift. However, you have to apply yourself, you have to work at it. I had a gift, but I didn't explore it enough, I feel, and that's why I was always the guy who practiced incessantly. I was always trying to catch up and learn things."

"I could never achieve what I wanted to, especially since I had to stop playing some years ago. I felt that I was gaining on the knowledge that I wanted to get; I felt that I was getting there. But in truth, I'm sure that if I got to that place, I would still see another mountain to climb. I feel that there's always more to do. There's some musicians that feel that way, and there's some that don't — and that's not a criticism. There's some guys that play and they have a natural gift and they don't have to play anymore once they've reached a point of acceptance from themselves or the public. Then they go out and play golf, which is okay. But I never had the luxury of feeling like that, if you could call it a luxury."

"We got a short life, and what are we here for? To eat ice cream and have fun with girls? No, I think we're here to try and improve ourselves, become better people, nicer people, and that's what I'm doing."

**Tenorsaxofonist Sonny Rollins, 27 maart 2018.**

## JAZZ OP DE PLANKEN

### MARIA MENDES

#### Bezetting:

Maria Mendes (zang),  
Steven Kamperman ((alt-)klarinet),  
Karel Boehlee (piano),  
Jasper Somsen (bas),  
Jasper van Hulten (drums),

#### Datum en plaats:

15 april 2018,  
Hothouse Redbad,  
Leeuwarden.



Maria Mendes. (Foto: Joel Bessa)

Maria Mendes treedt al zeven jaar met haar huidige kwintet op, zo meldde ze trots. Dat bestaat om te beginnen uit klarinettist Steven Kamperman, een avontuurlijk musicus. Hij is actief in wereldmuziek en speelt met zijn groep HOT (Het Orgel Trio) de muziek van saxofonist Charlie Parker. Kamperman is niet bang om andere wegen te bewandelen. Dan pianist Karel Boehlee. Een groots begeleider. Zijn jarenlange samenwerking met wijlen Toots Thielemans spreekt daarvan boekdelen. Van de samenwerking tussen bassist Jasper Somsen en de Italiaanse pianist Enrico Pieranunzi weten we dat hij niet voor een kleintje vervaard is. En drummer Jasper van Hulten is, en nu citeer ik spreekstalmeester en Hothouse-voorzitter Ben Schep, de begeleider van half Nederland – in het jazzsegment natuurlijk. De Portugese, in Amsterdam opgeleide zangeres, zong verrassend meer jazz dan je zou verwachten tijdens een concert om haar nieuwe cd 'Innocento' te promoten.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Mendes opende met 'Bachianas Brasileiras no 5 – aria', een klassiek stuk van de Braziliaanse componist Villa Lobos voor stem en zeven cello's, dat ze zelf voor haar kwartet en stem arrangeerde. Een tour de force die ze glansrijk volbracht. 'Come rain or come shine' voerde ze uit in  $\frac{3}{4}$  maat. Een gedurfde variatie die heel mooi uitpakte. Ook zong ze enkele composities van de Braziliaanse componist Hermeto Pascoal. Dat leverde improvisaties met heel veel nootjes op. Voor de luisteraars misschien wel wat te veel, maar voor Maria Mendes en Steven Kamperman waren ze een feest. De twee draaiden om elkaar heen en gingen met elkaar in gesprek. Tijdens 'Água de beber' was het van hetzelfde laken een pak met bassist Jasper Somsen. Als een goed jazz-zangeres zette Mendes 'Fragile' van Sting behoorlijk 'naar haar mond'. Kamperman deed zijn best om Branford Marsalis solo in het origineel te laten verbleken. Een gevarieerd concert met veel aangename verrassingen.

**Hessel Fluitman**



**Roos Plaatsman** (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

## NEW YORK CALLING

### EEN ENORM LAND

Amerika, wat een enorm land. Vorige week vloog ik van New York naar Seattle voor een conferentie op de Universiteit van Washington. De vlucht duurde zes uur en ik vloog op een heldere dag, dus vanuit het raam kon ik heel Amerika onder me voorbij zien gaan. Urenlang was er niets, alleen kale vlaktes, besneeuwde bergen, rotsen en dan opeens een heel klein dorpje in het niemandsland. Dan weer immense bossen en groene velden en weer een klein dorpje met een paar auto's en een paar huisjes. Ik heb geen flauw idee wat die mensen daar doen, maar het deed me beseffen dat het niet zo vreemd is dat Amerika zo verdeeld is op politiek gebied, iemand die in zo'n dorpje woont heeft heel andere behoeften dan iemand die in een stad als New York woont.

Ik vloog naar Seattle voor de conferentie: 'The Science and Art of the Performing Voice'. Seattle staat bekend als 'Rainy City' en alle vier de dagen dat ik er was regende het. Ik had me voorbereid door de serie Frasier te kijken, die zich afspeelt in Seattle en in de serie regent het ook altijd. Toch is de sfeer gemoedelijk en lijken de mensen zich weinig aan te trekken van constante buien. Het was heerlijk om even uit het betonnen New York weg te zijn en te genieten van de frisse lucht, vele meren, parken en bomen van Seattle. Er zijn vele kleine bierbrouwerijen en cafeetjes met goede koffie en ik heb er zoveel mogelijk uitgeprobeerd.

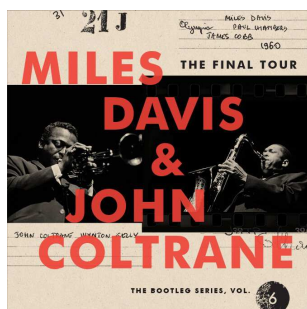
Ik had de eerste twee dagen om de stad te leren kennen en dan zou de conferentie beginnen op de Universiteit van Washington, een prachtige ruime, echt Amerikaanse campus. De conferentie was een samenwerking tussen KNO-artsen, logopedisten, zangpedagogen en zangers en dat maakte het een conferentie als geen ander. Er werden heel uiteenlopende lezingen gegeven zoals een live-operatie op de stembanden, een lezing over hoe je stemproblemen kunt horen, hoe verdriet, rouw, depressie iemands stem kan beïnvloeden, het uitkiezen van geschikt repertoire voor verschillende stemmen, hoe je een klassiek zangeres pop kunt leren zingen, hoe je omgaat met audities en veel meer. De combinatie van de vier disciplines was vernieuwend en er werden lange discussies gehouden over hoe artsen, logopedisten, zangers en docenten beter zouden kunnen samenwerken. In die discussies werd het me ook weer duidelijk dat het erg uitmaakt op welke plek je in dit land woont. Mensen kwamen vanuit het hele land naar de conferentie en voor sommigen was het haast onmogelijk om een goede KNO-arts te vinden met de juiste apparatuur, laat staan een routineonderzoek te doen naar de stembanden. In de grote steden is het gemakkelijk om goede dokters te vinden, maar in de gebieden ver van die steden zijn die schaars.

Na afloop van de conferentie dronk ik nog een biertje bij Optimism Brewery en die avond vloog ik weer terug naar New York City, van grote stad naar grote stad en voorbij alle kleine dorpjes.

**Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:**  
<https://www.youtube.com/watch?v=duKba6sd1G0>

## BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 15 april 2018



- 1 Miles Davis/John Coltrane**  
Final Tour, Bootleg Series Vol.6  
(Columbia)
- 2 Bill Frisell**  
Music Is (oKeh)
- 3 Brad Mehldau**  
After Bach (Nonesuch)
- 4 Steve Gadd**  
Steve Gadd Band (BFM)
- 5 Ivo Neame**  
Moksha (Edition)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

## TIPS JAZZ CENTER

- 1 Daniel Karlsson**  
5 (Brus & Knaster)

'5' van bezig bijtje, pianist Daniel Karlsson (tweede cd in amper een jaar tijd) is meer dan welkom. 'Gewoon' lekkere trio-jazz van nu. Verrassende composities en subliem samenspel. Wat wil je nou nog meer? Nou, wellicht een beetje betere verpakking, want een kartonnen hoesje is wel erg mager. Zo drijf je mensen het downloaden in...

- 2 Henri Texier**  
Sand (L'Autre)

Henri Texier is een veteraan uit de Franse jazz met een band vol jonge honden. Fantastisch stuwende hedendaagse jazz boordevol spetterende soli. En een leider (bassist) die weet hoe te begeleiden! Hogeschoolmuziek.

- 3 Nels Cline 4**  
Currents, Constellations (Blue Note)

Een cd die je niet direct op het befaamde Blue Note-label zou verwachten, maar daarom juist des te leuker. Dat Nels Cline met zijn hoekige en ietwat vreemde gitaarspel stilistisch alle kanten opvliegt, wisten we al, maar met Julian Lage, Scott Colley en Tom Rainey vormt het toch een geheel. Laat u verrassen door dit kwartet uit de buitencategorie.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

## EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 3 april 2018



Espen Berg Trio. (Persfoto)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)

### Arve Henriksen

Composograph (Arve Maria Music AB)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\),](#)

[Magnus Nygren, Orkester Journalen \(Sweden\):](#)

### Maria Faust

Machina (Stunt Records)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\):](#)

### Adam Makowicz

Swinging Ivories (Polskie Radio)

[Mike Flynn, Jazzwise \(U.K.\):](#)

### Dinosaur

Wonder Trail (Edition)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)

### Alexey Kuznetsov and Friends

Happy Jazz Day (ArtBeat Music)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\):](#)

### Kekko Fornarelli

Abaton (Eskape)

[Henning Bolte, Jazzism \(Netherlands\):](#)

### Mary Halvorson

Code Girl (Firehouse 12)

[Jan Granlie, Salt Peanuts \(Norway/Denmark\):](#)

### Misha Mengelberg

Pech Onderweg (ICP)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)

### Lars Møller & Aarhus Jazz Orchestra

Glow Of Benares (Dacapo)

[Lars Mossefinn, Dag & Tid \(Norway\):](#)

### Espen Berg Trio

Bølge (Odin)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\):](#)

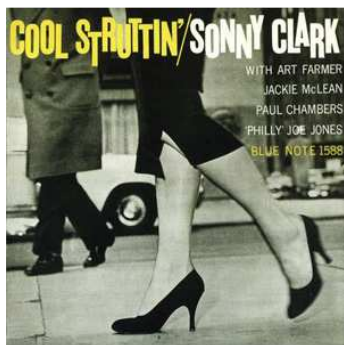
### Chris Dave & The Drumhedz

Chris Dave & The Drumhedz (Blue Note)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

## DE GOUWE OUWE VAN...

**SONNY CLARK**  
Cool Struttin'  
Blue Note



### Bezetting:

Art Farmer: trompet,  
Jackie McLean: altsax,  
Sonny Clark: piano, Paul Chambers: bas,  
Philly Joe Jones: drums.

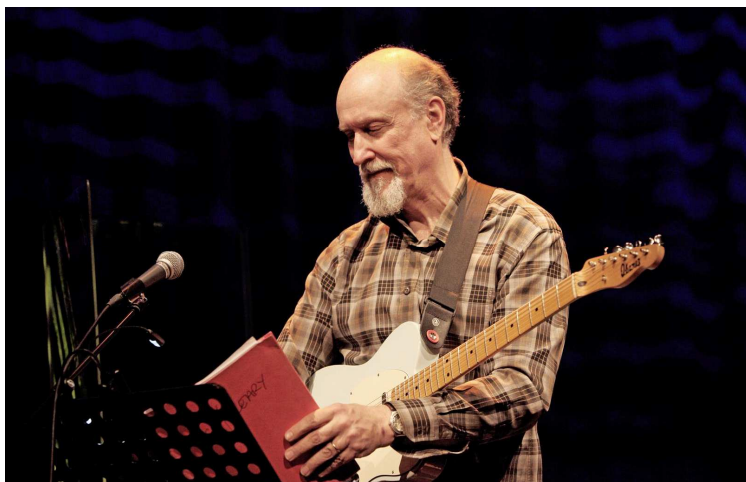
In de jaren zeventig verdween in Amerika en Europa met de opkomst van de fusion en popmuziek de akoestische jazz en in het bijzonder de hardbop bijna geheel uit beeld. Het verhaal gaat dat in die tijd in Japan de Blue Note-platen met onder anderen pianist Sonny Clark en in het bijzonder zijn 'Cool Struttin' uit 1958 (met die iconische foto op de hoes) zich in de kissa (Japanse thee-/koffiehuizen) juist in een grote populariteit mochten verheugen. Vooral kant A van 'Cool Struttin' zou daar grijs zijn gedraaid met de fantastische nummers 'Cool struttin' en 'Blue minor'. Het is ook niet mis wat er op die in blues gedrenkte nummers gebeurt. Clark kan het daarin muzikaal bijzonder goed vinden met de gedreven bassist Paul Chambers en drummer Philly Joe Jones. Het spel van trompettist Art Farmer en saxofonist Jackie McLean is ook voorbeeldig. Vooral McLean laat zijn unieke geluid op alt in volle glorie horen. Op de plaat staan verder 'Sippin' at Bells' en 'Deep night'. Op een heruitgave op cd zijn daar later 'Royal flush' en 'Lover' (dat helaas nogal uit de toon valt) aan toegevoerd. Naast 'Kind Of Blue' van trompettist Miles Davis beschouw ik 'Cool Struttin' (dat overigens niets met cool jazz te maken heeft) als een van de hoogtepunten van eind jaren vijftig. Sonny Clark stierf in 1964. Hij was toen 31 jaar oud.

### Arend Hart

(Jazzflits-lezer in Thailand)

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker of lezer van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

## FESTIVALS MEI/JUNI



John Scofield – op de foto in april 2015 in LantarenVenster, Rotterdam - komt naar Jazz in Duketown. (Foto: Joke Schot)

### JAZZ IN DUKETOWN

**Binnenstad, 's Hertogenbosch**

**18 tot en met 21 mei 2018**

(<http://www.jazzinduketown.nl/>)

**Met onder anderen:** Blow Trio, ICP, Yotam Silberstein, Ntjam Rosie, Phronesis, Marcin Wasilewski, Evil Empire Orchestra, Peter Beets Trio ft. Eric Alexander, Itamar Borochoy Quartet, John Scofield. James Carter Elektrik Outlet, Montis, Goudsmit & Directie, Sietske Roscam Abbing en Michiel Stekelenburg.

### INTERNATIONAL MUSIC MEETING FESTIVAL

**Park Brakkenstein, Nijmegen**

**19 tot en met 21 mei 2018**

(<http://musicmeeting.nl/>)

**Met onder anderen:** Becca Stevens, Seun Kuti & Egypt + Soweto Kinch, Donny McCaslin Group en Flat Earth Society & David Bovée 'Boggamasta'.

### TAKE OFF MUSIC EVENT

**Raadhuisplein, Hoofddorp**

**1 tot en met 3 juni 2018**

(<http://www.meerjazz.nl/takeoff>)

**Met onder anderen:** Eric Vloeimans, Dutch Swing College Band, Edgar van Asselt, Ilja Reijngoud en Joke Bruijs & The Ramblers.

### INTERNATIONAL BIG BAND COMPETITION

**Raadhuisplein, Hoofddorp**

**2 juni 2018**

(<http://www.meerjazz.nl/special/programma-ibbc>)

**Met onder anderen:** Big Band GveriLLaz, Berlin Jazz Composers Orchestra, JugendJazzOrchester NRW, Sointi Jazz Orchestra, West Coast Big Band, Big Band Blast!, Codarts Young Talent Bigband, Solid Big Band, Studentproof Bigband, Swinging Affair Big Band, Want2Swing Bigband.

**Nieuwe namen Gent Jazz Festival (juli):** Hudson, Chico Freeman met zijn Plus+tet, Brad Mehldau, Nathalie Loriers Trio, Too Noisy Fish, Sal La Rocca Quartet, Bart Defoort Quintet.  
(<https://gentjazz.com/>)

**Nieuwe namen Jazz Middelheim Antwerpen (augustus):** Kamasi Washington, Philip Catherine Reunion Band, Bram Weijters' Crazy Men, Nordmann, Dijn Sanders, Steiger, De Beren Gieren, Brussels Jazz Orchestra.  
(<https://jazzmiddelheim.be/nl>)



## OVERLEDEN

### Nathan Davis, 9 april 2018 (81)

Amerikaanse tenor- en sopraansaxofonist kwam in 1960 als militair naar Europa, waar hij tot 1969 verbleef. Maakte in die tijd platen met hier verblijvende drummers als Kenny Clarke en Art Taylor. In Pittsburg werd hij hoofd van de afdeling Jazz Studies aan de universiteit aldaar. Stierf in Florida. (jjm)

### Cecil Taylor, 5 april 2018 (89)

Amerikaans pianist. Representant van de free jazz. Stierf in zijn huis in het New Yorkse Brooklyn. Over de doodsoorzaak is niets bekend. Zie het In Memoriam hiernaast.

## VARIA

### Inschrijving concours

#### Boz Jazz Awards sluit 6 mei

Nog tot 6 mei kunnen musici (jonger dan 26 jaar) zich aanmelden voor de strijd om de tweede Boz Jazz Awards (BJA). De inschrijving staat open voor individuele musici die solo dan wel met een band mogen optreden. Met de inschrijving moet een demo met drie stukken worden meegezonden. Een jury zal daaruit drie kandidaten voor de finale op 27 mei in Bergen op Zoom selecteren.

Daarin zal elke deelnemer een half uur spelen. De winnaar ontvangt een bedrag van 1.250 euro. De BJA is een initiatief van de Stichting Bergse Jazz Evenementen, organisator van het jaarlijkse festival Rabo Jazzboz.

**Meer informatie is te vinden op:**  
<https://bit.ly/2ELvt1o>

## IM CECIL TAYLOR

(25 maart 1929- 5 april 2018)



Cecil Taylor in 2009 in LantaranVenster, Rotterdam.  
 (Foto: Joke Schot)

Hij was een energieke, inspirerende, originele, intense, radicaal vernieuwende en zeer eigenzinnige avant-gardist, die zich bezighield met muziek, dans, ballet, poëzie en meditatie. Onder streng toezicht van zijn moeder begon de in New York geboren en getogen pianist Cecil Taylor op zesjarige leeftijd met muzieklessen. Aanvankelijk werd hij klassiek geschoold. Later benaderde hij zijn instrument met de houding van een ontdekkingsreiziger. Via ongebaande wegen verkende hij alle nieuwe mogelijkheden van de piano en herdefinieerde spel en techniek. Daarbij combineerde hij vrije improvisatie, free jazz en vooral de percussieve kwaliteiten van het klavier. Vanaf het moment dat hij begon op te treden klonk Taylor origineel. Zelden trad hij op als gast of begeleider. Al heel vroeg in zijn carrière formeerde hij zijn eigen groepen en werkte hij samen met vele bekende geestverwanten uit de free jazz. De innoverende en vooral ook stimulerende muziek van Taylor vereiste een open luisterhouding en een flink uithoudingsvermogen, want de open vorm waarin hij alles goot, werd vaak versterkt door zijn marathonperformances. De wereld maakte ...vervolg op de volgende pagina

## JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 16 april 2018



### 1 Kurt Elling

The Questions (OKeh)

### 2 DIVA Jazz Orchestra

25th Anniversary Project  
(ArtistShare)

### 3 Wynton Marsalis Septet

United We Swing  
(Blue Engine)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; ([www.jazzweek.com](http://www.jazzweek.com)).

## COLOFON

**JAZZFLITS** is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman, Lo

• Reizevoort, Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp

van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op [www.jazzflits.nl](http://www.jazzflits.nl). Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

**Adres(post):** Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen.

**Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com). **Bijdragen:**

**JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst ([www.dejuistetekst.nl](http://www.dejuistetekst.nl)).

**Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

kennis met geavanceerde technieken die werden gekenmerkt door atonale harmonieën, repeterende klankclusters en ritmische structuren die tamelijk onvoorspelbaar waren. Zijn speelstijl was lijfelijk uitbundig en snel. Vaak stond hij in trance aan de piano en speelde dan zo verbijsterend snel, dat de pianotoetsen nauwelijks tijd kregen om terug te veren in hun uitgangspositie.

Aan de piano imiteerde Taylor de sprongen van een danser, was zijn eigen toelichting op zijn spel. Zijn moeder was danseres en speelde piano en viool. Zij overleed toen hij nog maar twaalf jaar oud was.

Taylor was ook een hartstochtelijk dichter. Regelmatig combineerde hij zijn concerten met poëzie, citeerde werk van andere dichters, zoals Amiri Baraka, met wie hij ook vaak optrad. Het gesproken woord, zeker de conversatie, was voor Taylor minstens zo belangrijk als zijn muzikale leven. Sigaretten, wijn en eindeloze gesprekken waren een geliefd tijdverdrijf.

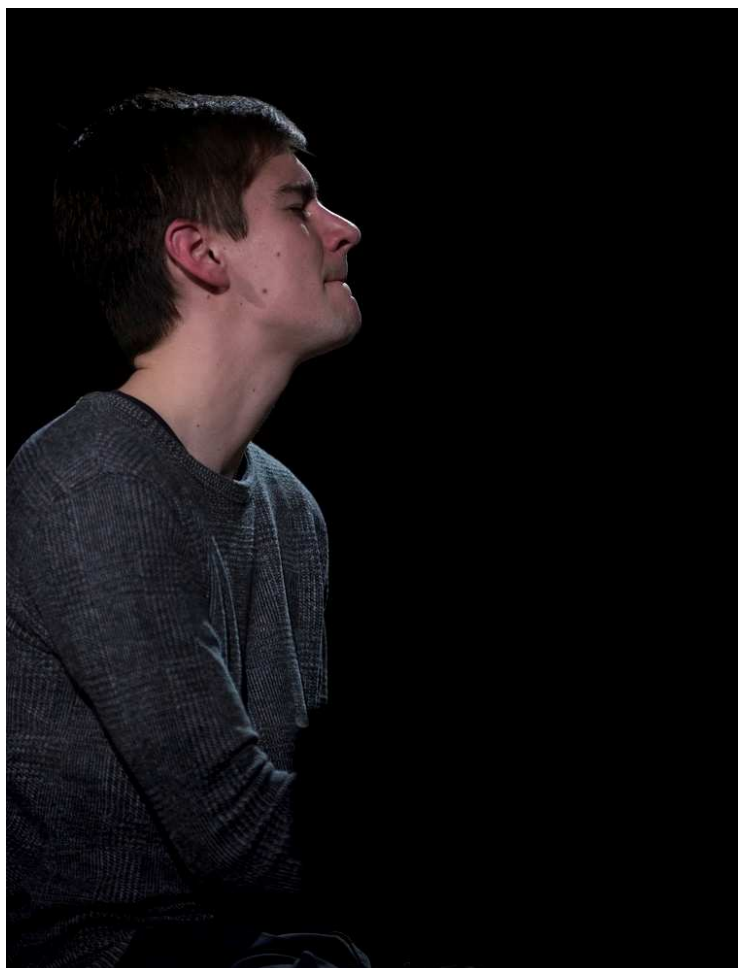
In zijn benadering van muziek en alle andere zaken waar hij voor stond of opkwam, deinsde Taylor nergens voor terug. In zijn vrijheid lag wellicht enige rigiditeit verscholen, die hij in zijn opvoeding had meegekregen van zijn moeder. Dat hielp hem om minstens even uniek als geniaal te zijn.

Taylor gaf talloze (solo)concerten en liet tientallen plaatopnames na.

**Roland Huguenin**

## JAZZ IN BEELD

Pianist Bram De Looze, 30 maart 2018, CCHA, Hasselt



(Foto: Jean Schoubs)